



اللهم ما

سیره دوازده امام

تألیف:

استاد علی محمدعلی ڈھیل

مترجم:

استاد سید محمد صالحی

عنوان و نام پدیدآور	عنوان قراردادی	سرشناسه
امامان ما (سیره دوازده امام شیعیان) / علی محمد علی دخیل؛ مترجم سید محمد صالحی.	ائمهٔ شیعیان عشر علیهم السلام. فارسی.	دخیل، علی محمد علی، ۱۹۳۶ - م.
مشخصات نشر	مشخصات ظاهري	مشخصات ظاهری
تهران: دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۹۸.	۷۵۲ ص.	۷۵۲
شابک	موضع	موضع
978-964-440-641-6:	ایجاداً شد	وضعی
وضعیت فهرست نویسی : فیبا.	نامه.	موضع
موضع	موضع	موضع
اینه اثناعشر -- سرگذشتname.	اینه اثناعشر -- فضایل.	اینه اثناعشر -- فضایل.
Imams (shiites) -- Biography :	Imams (shiites) -- *Virtues :	Imams (shiites) -- *
صالحی، سید محمد، ۱۳۱۳ - ، مترجم.	صالحی، سید محمد، ۱۳۱۳ - ، مترجم.	صالحی، سید محمد، ۱۳۱۳ - ، مترجم.
BP۳۶/۵:	ردہبندی کر رہ	ردہبندی کر رہ
۲۹۷/۹۵:	ردہبندی کر رہ	ردہبندی کر رہ
شماره کتابشناسی :	شماره کتابشناسی	شماره کتابشناسی

iran - خیابان پامنار - بنی هاشم - پلاک ۱۲
تلفن: ۰۳۳۳۴۳۷۷ - ۰۵۵۶۲۷۴۴۹ - ۰۵۵۶۲۰۴۱۰ - ۰۶۶۴۰۸۴۳۱
روشگاه نهرا - خیابان انقلاب - بازارچه کتاب - پلاک ۱۰
تلفن: ۰۳۳۳۴۳۷۷



امامان ما (سیره دوازده امام شیعیان)

مؤلف: علی محمد علی دخیل

مترجم: سید محمد صالحی

● چاپ: اول. ۱۳۹۸. ش.

● تعداد صفحات و قطع: ۷۵۲ ص، وزیری.

● تیراز: ۱۰۰۰ نسخه

● لیتوگرافی: اطلس نوین

● چاپ: گلستان

● ناشر: دارالکتب الاسلامیه

● شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۴۴۰-۶۴۱-۶ - ۶۴۱ - ۴۴۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸

● حق چاپ برای ناشر محفوظ است

● قیمت: ۱۲۰۰۰۰ ریال

فهرست مطالب

۲۱	مقدمه
۲۱	امامت
۲۴	امامت به چه چیز ثابت می‌گردد؟
۲۵	چرا وجود امام و بیب است؟
۲۵	چه کسی امام است؟
۲۷	تصویر رسول خدا شاندیش بود ... لایلیا
۲۹	احادیث بخش اول
۳۱	احادیث بخش دوم
۳۹	امام امیرالمؤمنین <small>علیه السلام</small>
۴۲	شناسنامه امام امیرالمؤمنین <small>علیه السلام</small>
۴۴	سرچشمه همه نیکی‌ها
۵۰	امام علی <small>علیه السلام</small> در قرآن کریم
۵۶	امام علی <small>علیه السلام</small> در احادیث رسول خدا <small>صلوات اللہ علیہ و آله و سلم</small>
۵۷	سیرة امیرالمؤمنین <small>علیه السلام</small>
۵۹	خطبه‌های آن حضرت <small>علیه السلام</small>
۶۰	خطبه امام علی <small>علیه السلام</small> درباره تشویق به جهاد و انتقاد آن حضرت از افراد سنت نهاده را
۶۱	وازویت آن حضرت <small>علیه السلام</small>
۶۲	نامه آن حضرت <small>علیه السلام</small> به حارث همدانی:
۶۳	حکمت‌های آن حضرت <small>علیه السلام</small>
۶۵	پاسخ‌های امام علی <small>علیه السلام</small> :
۶۵	از جمله پاسخ‌گویی‌های آن حضرت <small>علیه السلام</small> :

۶۸	قضاياوت‌های امام علی
۷۴	دعاهای کوتاه آن حضرت
۷۵	۱. از دعاهاي آن حضرت
۷۶	۲. دعای آن حضرت وقتی به هلال ماه نگاه می‌کرد:
۷۶	۳. دعای آن حضرت در دهه اول ذی الحجه:
۷۶	۴. دعای آن حضرت بعد از نماز واجب:
۷۷	۵. از حضرت صادق روایت شده است که امیرالمؤمنین در سجدۀ شکر می‌فرمود:
۷۷	۶. از دُر دعاهاي آن حضرت
۷۸	۷. عابِ آن حضرت در صحیح‌گاهان:
۷۸	۸. دعای بیگن ارجمند حضرت
۷۸	۹. از دعاهاي آن حضرت
۷۹	۱۰. دعای آن حضرت مد از ختم قرآن:
۷۹	استجابت دعاي آن حضرت
۸۰	شعر آن حضرت
۸۵	صدقات و موقوفات آن حضرت
۸۶	سخنان صحابه و تابعین در زیارت امام
۹۴	نکته پایانی
۹۵	امام حسن بن علی
۹۸	شرح حال امام حسن
۹۹	امام حسن در قرآن کریم
۱۰۲	امام حسن در احادیث رسول خدا
۱۰۳	تصویح خلافت امام حسن
۱۰۴	عبادت آن حضرت
۱۰۵	سیره آن حضرت
۱۰۶	احسان و کرم آن حضرت
۱۰۸	خطبه‌های آن حضرت

۱۱۳	سفرش‌های آن حضرت ﷺ
۱۱۴	نامه‌های آن حضرت ﷺ
۱۱۶	حکمت‌های آن حضرت ﷺ
۱۱۸	پاسخ‌های امام مجتبی ؑ
۱۲۳	دعاهای امام حسن ؑ
۱۲۵	استجابت دعای آن حضرت ﷺ
۱۲۶	اشعار آن حضرت ﷺ
۱۲۹	صلح آن حضرت ﷺ
۱۳۵	مناظره امام جعفر ؑ با معاویه و اصحابش
۱۴۳	شهادت امام حسن ؑ
۱۴۶	سخنان علماء و بزرگان زریاده آن حضرت ﷺ
۱۵۰	نکته آخر
۱۵۱	امام حسین بن علی ؑ
۱۵۴	شرح حال امام حسین ؑ
۱۵۶	امام حسین ؑ در قرآن کریم
۱۵۸	احادیث رسول ﷺ درباره امام حسین ؑ
۱۵۹	تصویح خلافت امام حسین ؑ
۱۶۰	عبادت آن حضرت ﷺ
۱۶۲	روش و رفتار امام حسین ؑ
۱۶۳	نیکی و بخشش امام حسین ؑ
۱۶۶	خطبه‌های امام حسین ؑ
۱۷۲	وصیت‌های امام حسین ؑ
۱۷۳	نامه‌های امام حسین ؑ
۱۷۵	حکمت‌های امام حسین ؑ
۱۷۶	پاسخ‌های امام حسین ؑ به مسائل مختلف
۱۷۸	دعاهای کوتاه امام حسین ؑ

۱۷۹	۱. از دعاهای آن حضرت ﷺ
۱۷۹	۲. از دعای آن حضرت ﷺ در صبح و شام:
۱۷۹	۳. دعای آن حضرت ﷺ در طلب توفیق:
۱۸۰	۴. دعای آن حضرت ﷺ بعد از نماز واجب:
۱۸۰	۵. از دعای آن حضرت ﷺ در کعبه:
۱۸۰	۶. از دعای آن حضرت ﷺ در روز عاشورا قبل از آغاز جنگ:
۱۸۱	۷. وقتی که فرزندش، علی اکبر، به اهل کوفه حمله کرد:
۱۸۱	۸. وقتی مرملاة بن کاهل اسدی تیری به سوی عبدالله علی اصغر، طفل شیرخواره، افکند.....
۱۸۲	۹. حسین از الحنوف تیری بر پیشانی آن حضرت ﷺ زد.
۱۸۲	۱۰. هنگام شهادت - داود بن حسن بن امیر المؤمنین ﷺ فرمود:
۱۸۲	اجابت دعاهای امام حسین ﷺ در روز عاشورا.....
۱۸۵	شعر آن حضرت ﷺ
۱۹۱	انقلاب امام حسین ﷺ
۱۹۴	شهادت امام حسین ﷺ
۱۹۰	۱. شب عاشورا:
۱۹۵	۲. نماز:
۱۹۶	۳. ناخشنودی امام حسین ﷺ از این که آغازگر جنگ باشد
۱۹۶	۴. جنگ و شهادت:
۱۹۷	۵. شهادت دیگر انصار و بنی هاشم
۱۹۷	۶. شهادت عباس ﷺ
۲۰۰	۷. حمله حسین ﷺ
۲۰۰	۸. درخواست کمک آن حضرت ﷺ
۲۰۰	۹. بیرون آمدن امام زین العابدین ﷺ از خیمه برای جنگ:
۲۰۰	۱۰. وداع با اهل بیت...
۲۰۱	۱۱. عبدالله شیرخوار...
۲۰۱	۱۲. حمله دیگر امام حسین ﷺ
۲۰۳	۱۳. برگشت آن حضرت ﷺ به خیمه‌ها

۲۰۳	۱۴. هجوم لشکر
۲۰۴	۱۵. کشته شدن محمد و عبد الله
۲۰۵	۱۶. حمله به امام حسین <small>علیه السلام</small>
۲۰۶	۱۷. دعای آن حضرت <small>علیه السلام</small>
۲۰۷	۱۸. فریاد و محمداء!
۲۰۸	سخنان علماء و بزرگان درباره آن حضرت <small>علیه السلام</small>
۲۱۲	نکته پایانی

۲۱۳	امام علی بن الحسن <small>علیهم السلام</small>
۲۱۷	شرح حال زندگی امام علی بن الحسن <small>علیه السلام</small>
۲۱۸	تصریح برخلافت امام سجاد <small>علیه السلام</small>
۲۱۹	عبدات آن حضرت <small>علیه السلام</small>
۲۲۱	سیره امام زین العابدین <small>علیه السلام</small>
۲۲۴	نیکی و بخشندگی امام زین العابدین <small>علیه السلام</small>
۲۲۶	آزاد کردن بردگان بدست باکرامت حضرت زین العابدین <small>علیه السلام</small>
۲۲۷	خطبه‌های امام سجاد <small>علیه السلام</small>
۲۲۸	۱. خطبه آن حضرت <small>علیه السلام</small> در کوفه:
۲۲۹	۲. خطبه امام سجاد <small>علیه السلام</small> در شام:
۲۳۱	۳. بخشی از خطبه امام زین العابدین <small>علیه السلام</small> در مدینه:
۲۳۲	وصیت‌های آن حضرت <small>علیه السلام</small>
۲۳۳	۱. بخشی از وصیت آن حضرت <small>علیه السلام</small> به فرزندش امام باقر <small>علیه السلام</small> :
۲۳۳	۲. از وصیت‌های امام زین العابدین <small>علیه السلام</small> به یکی از اصحابش:
۲۳۳	۳. وصیت آن حضرت <small>علیه السلام</small> به الزهرا:
۲۳۴	۴. یکی از وصیت‌های امام علی بن الحسن <small>علیهم السلام</small> به اصحابش:
۲۳۴	۵. امام باقر <small>علیه السلام</small> فرمود: «علی بن الحسن <small>علیهم السلام</small> به فرزندش می‌فرمود:
۲۳۴	۶. وصیت حضرت زین العابدین <small>علیه السلام</small> به اصحاب و شیعیانش و یادآوری به آنها در هر جمعه:
۲۳۶	نامه‌های امام زین العابدین <small>علیه السلام</small>

مقدمه

اماamt

وقتی ما را مولی خدای متعال از باب لطف لازم دانستیم که کسی را برای ارشاد و انذار مردم بازرس نداشته باشد، آنها را به راه راست دعوت کند و نشانه‌های دین را به آنها بیاموزد و روشی را که خواست است، برای آنها برپا دارد تا حجتی از او بر آنها باشد؛ چنان‌که خود می‌فرماید: «فَلِلَّهِ الْحُكْمُ الْأَعْلَىٰ»^۱ پس دلیل راستخ برای خداست. و این ارشاد‌کننده و بیم‌دهنده رسول خدا محمد ﷺ است، هم‌جرات، درستی او را تأیید و برهان، به گفتار او کمک کرده است و این معجزه جاوید و برهان، ارزش آن قرآن کریم است که به هیچ وجه باطل در آن راه نیافته و از سوی خداوند کریم نال شده و جهارده قرن است که بشریت را به مبارزه می‌طلبید تا مانند آن را بیاورند؛ سپس برای آنرا تغییف داده و عجز و قصور شان را دیده و فرموده است: «فَإِنَّمَا يُعَذِّرُ سُورَةً مُّثْلَهُ»^۲ پس ده سوره مانند آن را بیاورید. سپس برای آنها کم کرده و فرموده است: «فَإِنَّمَا يُشَوَّرُهُ سُورَةً مُّثْلَهُ آنَّمَا يُبَارِيْدُ»^۳ از آن‌که عجز آنها را آشکار و ناتوانی‌شان ظاهر شد، خدای متعال فرمود: «قُلْ لِئِنْ أَجْعَلْتَ الْوَنْسَ وَالْجُنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنَ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَرْ كَانَ بَعْضُهُمْ لَيَعْصِمُ ظَهِيرًا بَكَ لَرَا نَهَمَا وَبِرَيَانَ مَتَحَدَ شَوِيدَ كَه مانند این قرآن را بیاورند، هرچند یکدیگر را در این کار کمک کنند، همانند آن را نخواهند آورد».

پس محمد ﷺ همان فرستاده از جانب خدای متعال به‌سوی مردم امداد کرد، آنها را از نادانی و حیرت گمراهی نجات دهد و او آن‌چه را مأمور بود ابلاغ کرد و به آن‌چه مکلف بود، قیام کرد و ناچار بود که به اعلا علیین بیرونند و مرگی که چاره‌ای از آن نیست او را گرفت. «إِنَّكَ مَيَتٌ وَإِنَّهُمْ مَيْتُونَ»^۴ همو میری و آنها هم می‌میرند. «سُنَّةُ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةَ اللَّهِ تَبَدِّلَ لِلَّا»^۵ این سنت خداوند در اقوام پیشین است و برای سنت الهی هیچگونه تغییری نخواهی یافت. ناچاراً بعد از او چند حالت را می‌توان تصور کرد:

۱. این دین ملغی شود و احکام اسلام باطل گردد زیرا نبوت آن حضرت ﷺ مقرن به زمان

حیات وی بوده و آن سپری شد؛ پس مردم به جاھلیت اولیه خود برگردند.

۲. این که مردم را به اطمینان به تبحیر و تدبیّن آنها و این که آنان خبره بوده، می‌توانند خود مدیریتشان را اداره کنند و راهی را که برایشان ترسیم کرده، سیر کنند، آنان را به حال خود رها کرده تا آن‌جا که نیازی به شریعت او نداشته باشند تا کسی احکام آن را تفسیر و حدود آن را برای آنان اجرا کند.

۳. یا این که بعد از او اختیار در دست امت باشد تا مجتمع شوند و امامی را از بین خود انتخاب کنند و او را بر خود بگمارند.

۴. این که پیامبر ﷺ راهنما و امامی برای امت نصب کند و مردم را به پیروی و اطاعت از وی دستور دهد. و اگر به واقعیت بنگریم و بند تعصّب و کینه را از سینه‌مان برکنیم و در این امور به طور منطقی بحث کنیم، گفتار اول، که لغو شریعت باشد باطل است؛ چرا که اسلام آخرین شریعت و وشم است که خدا برای همه بشریت اراده کرده است، همان‌طور که خدا می‌گوید: «إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْأَمْلَأُ»^۱، دین نزد خدا اسلام است. اگر شریعت احمدی فقط مربوط به زمان زندگی پیامبر ﷺ بود، ری بینرده بود چون این دعوت به بیشتر افراد بشریت نرسیده بود و راه هدایت و سلامت را برایساند مان نشده بود و بطلاً آن از طرف دیگر این که این همه فدایاری بزرگ برای این دین و جانفشاران ها باشد طر آن بود که این دین باقی و محفوظ باشد. و ما اگر از دید افکار سیاسی و احزاب عقیده نیم، می‌بینیم که مسلمانان افکارشان را برای مدت طولانی بنا نهاده و روشنان را برای نسل های آینده ترسیم کرده‌اند.

و برای ابطال این گفتار نیازی به اطالة کلام نیست. و فساد آن روشن است و کسی از این امت و یا غیر آن چنین مطلبی را نگفته است.

و گفتار دوم - این که پیامبر به دلیل اطمینان به هوش را بیرون مردم، آنها را رها کند، به خود واگذارد. این گفتار از گفتار اولی بی‌پایه‌تر و نادرست‌تر است؛ زیرا غیرممکن است لشکر بدون فرمانده متحد شود و امر خود را سامان دهد.

و ملت به رئیسی نیازمند است که امور آنها را تدبیر و حقوق آنها را حفظ کند بلکه خدای متعال برای این جسم کوچک مرکز و رئیسی قرار داده و آن قلب است. حواس در احساسش به آن مراجعه می‌کند و از آن دستور می‌گیرد. چگونه ممکن است رسول خدا ﷺ مردم را با اطمینان بر زیرکی و شایستگی شان، ترک کند که خود سرنوشت‌شان را به دست گیرند. به فرض این که صحابه و بزرگان امت ممکن است به علت نزدیکی به رسول خدا ﷺ

و گرفتن دستور از او از ارشادکننده و حاکم بی نیاز باشند. سرنوشت شهرهای دورافتاده و ملت‌های پراکنده چه می‌شود. چه کسی به آنها دین را می‌آموزد و احکام را برای آنها بیان می‌کند و چه کسی حدود را اجرا می‌کند و چه کسی متجاوزین را سرکوب و حمله کافرین را دفع می‌کند؟

بلی، اگر نوع انسان به نوع ملائکه تبدیل شود و ساکنین آسمان‌ها در کره زمین سکونت گزینند، این حالت ممکن است زیرا آنها برتر از آنند که متهم گردند و پاک‌تر از آنند که نافرمانی نمایند.

و جواب در باب امر سوم - این‌که امت، حاکم و سلطانی را اختیار کند. ممکن نیست که مردم بر شخص معینو که آن شخص دارای مزایای کمال و دانش کافی باشد جمع شوند و چگونه همه مردم را شخص جمع شوند، در حالی‌که آنها آراء و افکار متفاوت و خواست‌ها و روش‌های متفاوت دارند.

و امروزه در عصر قانون و دموکراسی مردم نمایندگان خود را انتخاب می‌کنند و نمایندگان حکومت را تعیین می‌کنند، به آن ختار کامل می‌دهند. با این حال در همان اول در هر شهری اعتراض‌هایی می‌شنویم و فرمودیم: آیا به سیاست حکومت در هر مجلس و محفلی انتقاد می‌کنند و روزنامه‌های مختلف، اتهام را متوجه حکومت می‌سازند و بدگویی زیاد می‌شود و حتی دولت سرنگون می‌شود؟ ممکن است در نظر گرفتن نمایندگان قبلی، بین نمایندگان بهترین را مجددًا انتخاب می‌کنند. ایها برگریده ملت و انتقادکنندگان امتندند. اگرچه اعتراض گذشتگان تحقق پیدا کند ولکن اختلافات دیگر پیدا می‌شود. روزنامه‌ها و احزاب دیگر که انتقاد می‌کنند چه بسا کمتر از اولی نباشند.

پس ممکن نیست که مردم بر شخص معینی که دارای شایستگی و دانش کافی باشد، جمع شوند. به فرض، آنها همه از دورترین نقاط شرق تا دورترین نقاط غرب بر شخصی توافق کردنند، آیا انتخابشان از انتخاب خدا برای آنها بهتر است؟ آیا نظرشان از نظر خدا برای آنها برتر است؟ استغفار الله! گمان نمی‌کنم هیچ مسلمانی این را بگوید، زیرا بشر هرچه علم و شناخت داشته باشد، باز در انتخاب چهار اشتباه شده و راه حکومت و صواب را از دست می‌دهد و بر طریق مثال: پیامبر خدا موسی بن عمران علیهم السلام آن‌گونه که

خدا فرموده: «وَاحْتَارَ مُوسَى قُوَّمَةَ سَبَئِينَ رَجُلًا لَمِيقَاتِنَا^۸ موسی از قوم خود هفتاد تن از مردان را برای میعاد ما برگزید، به اعتقاد این که آنها بهترین افراد این امتدند». و با آنها به مناجات آمد. پس گفتند: «لَن تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَرَسِيَ اللَّهَ جَهَرَةً^۹ هرگز به توانیان نمی‌آوریم تا خدا را آشکارا ببینیم».

نصائیح و موقعه آن حضرت^{علیه السلام} برای آنها سودی نداشت تا صاعقه آسمانی آنها را گرفت. و سر این درخواست غیر مشروع آنها گزینش آنها بود چون آنها برترین افراد اصحاب او نبودند. در صورتی که او پیامبر مرسل بود.

موضوع انتخاب امام مخصوص ذات اقدس الهی است چنان‌چه او می‌فرماید: «وَرَبُّكَ يَحْكُلُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ^{۱۰} و پروردگار تو است که هر که را بخواهد خلق می‌کند و هر کس را بخواهد آن را برای شما بهتر است برمی‌گزیند». موضوع امور دین چیز دیگری است همانطور که خدا در تعداد بیکعات نیاز و در وجوب زکات با پیش مشورت نمی‌کند و در صدور تعالیم اسلام و وجوب سلا حرام از آنها رأی نخواسته، بلکه خدای متعال دستور داده است و بر آنها واجب گرداری نیست. انتخاب امام هم، چنین است.

امامت به چیز ثابت می‌گردد؟

امامت به دو چیز: نص قرآن و فیض رسول^{صلی الله علیه و آله و سلم} بر امام ثابت می‌شود و لذا به تصریحات زیاد قرآن و رسول اکرم^{صلی الله علیه و آله و سلم} مبنی بر امامت امیر المؤمنین^{علیه السلام}، همانطور که تاریخ معجزه‌های فراوان و کرامات زیادی را برای او نسبت کرده است، می‌خوانیم.

امروزه بعد از گذشت چهارده قرن از زندگی علمی^{علیه السلام} اعجاز او را از هر خطبه‌ای از خطبه‌هایش، و در هر فصلی از فصل‌های آن^{علیه السلام} می‌کنیم. سپس بعد از آن از جواب‌ها و قضاوتهای آن حضرت^{علیه السلام} سخن به میان می‌آوریم که تمام مردم جمع شوند تا جواب یکی از پاسخ‌هایی را که آن حضرت فی البداهه داده، بدھند یا در یکی از قضاوتهایی که امام انجام داده داوری کنند نمی‌توانند.

و وقتی امامت امیر المؤمنین^{علیه السلام} به تصریح رسول الله^{صلی الله علیه و آله و سلم} و به صدور معجزه از دست او ثابت شد، پس امامت فرزندانش^{علیهم السلام} به تصریح رسول الله^{صلی الله علیه و آله و سلم} و به تصریح هر یکی از آنها برای دیگری و به صدور معجزه از دست آنها ثابت می‌شود.